

Til nr. 2.

Bestemmelsen blev indsat i miljøbeskyttelsesloven i 1982, jf. lov nr. 204 af 18. maj 1982 som § 4 a og var en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i Rotte-loven, lov nr. 120 af 3. maj 1961, § 4. Bestemmelsen blev ved en fejl ikke gentaget ved miljøbeskyttelseslovens revision i 1991, jf. lov nr. 358 af 6. juni 1991. Forslaget skal derfor ses som en redaktionel rettelse.

Til nr. 3.

Det findes hensigtsmæssigt at præcisere, at administration og opkrævning af bortskaffelsesgebyret kan foretages af de statslige told- og skattemyndigheder. Herved undgås opbygning af parallelle opkrævnings- og kontrolsystemer, idet administrationen kan foregå i det eksisterende system med landsdækkende regionale toldenheder. Der vil i de konkrete tilfælde blive foretaget en vurdering af, hvor administrationen mest hensigtsmæssigt kan varetages.

Bestemmelsen om adgangen til skønsmæssig ansættelse og muligheden for tvangsmæssig inddrivelse af ikke indbetalte gebyrer er en nødvendighed for at sikre en rimelig og forsvarlig administration. Det forudsættes, at de regler, som i givet fald udstedes i medfør af bestemmelsen, entydigt vil kunne afklare spørgsmålet om gebyrets opståen og størrelse.

Med henblik på at kunne anvende gebyrer som et instrument til at finansiere tilbagetagningsordninger for produkter med lang levetid, skønnes det hensigtsmæssigt, at der hjemles mulighed for, at indtægter og udgifter i tilknytning til gebyrer kan bringes i balance over en årrække, der eventuelt vil overstige den 4-års periode, der anbefales af Finansministeriet.

Med forslaget åbnes der endvidere mulighed for, at gebyret i helt særlige situationer ikke nødvendigvis dækker de fulde omkostninger i forbindelse med den aktivitet, gebyret er rettet imod at finansiere. Miljøministeriet vil fortsat søge at etablere fuld omkostningsdækning på gebyrer efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet.

Til nr. 4.

I modsætning til den tidligere handlingsplan for øget genanvendelse 1990-92 omhandler handlingsplanen (1993-97) hele affalds- og genanvendelsesområdet. Det overordnede mål er at reducere af-

faldsmængderne, og for det affald, der ikke kan undgås produceret som resultat af samfundets aktiviteter, er det målet at udnytte ressourcerne i affaldet bedst muligt. Bestemmelsen indeholder på den baggrund en udvidelse af det tilskudsberettigede område, således at det fremover bliver muligt at yde tilskud til udviklings- og udredningsprojekter på hele affaldsområdet. Derimod gives der ikke mulighed for af yde anlægstilskud på affaldsområdet. Det forudsættes i overensstemmelse med EF-Kommissionens meddelelse af den 30. juli 1992 vedrørende Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, at de konkrete tilskud til affaldsprojekter indenfor det nye tilskudsområde vil være max. kr. 400.000 over tre år pr. projekt.

Til nr. 5.

Med forslaget åbnes der mulighed for, at gebyret i helt særlige situationer ikke nødvendigvis dækker de fulde omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med miljøbeskyttelsesloven. Miljøministeriet vil fortsat søge at etablere fuld omkostningsdækning på gebyrer efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet.

Til nr. 6.

Bestemmelsen indsættes for at give de lokale miljømyndigheder samme klageadgang, som de havde i medfør af den tidligere miljøbeskyttelseslov.

Til nr. 7-8 og 9.

Bestemmelsen fastsætter straf for overtrædelse af regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9a om tilbagetagning. Herudover præciseres hjemlen i lovens § 89, stk. 3 sammenholdt med § 110, stk. 3 til fastsættelse af straf for overtrædelse af EF-forordninger.

Til nr. 10.

Bestemmelsen er, som nr. 2 administrativt begrundet. Hjemmelen findes i øvrige punktafgiftslove, og ved henlæggelse af administrationen af et bortskaffelsesgebyr til de statslige told- og skattemyndigheder vil bestemmelsen om administrativ bødevedtagelse, udover at medføre en ensartet sagsbehandling, være en nødvendighed til sikring af en forsvarlig administration.